

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

СЕРПЕНЬ, 2025

ІНДІЯ: ДОРОГОЦІННА В ЙОГО ОЧАХ

САНГІТА ПОКАЗУЄ УЛЮБЛЕНУ ФОТОГРАФІЮ СВОЄЇ ДОНЬКИ ЛАВАНІЇ, ЯКА ЗАГИНУЛА В АВАРІЇ НА МОТОЦИКЛІ, НАВМИСНО СПРИЧИНЕНІЙ ІНДУЇСТСЬКИМИ РАДИКАЛАМИ

Переслідувані християни дарують прощення

Після того, як місіонер Грем Стейнс загинув мученицькою смертю в Індії 1999 року, його дружина опублікувала заяву, в якій сказала: «Я прощаю убивцям і не відчуваю гіркоти, адже прощення дарує зцілення, а наша земля — Індія — потребує зцілення від ненависті й насильства».

Її прощення і сьогодні залишається прикладом для переслідуваних християн в Індії.

Із 1999 року ситуація погіршувалась. Після обрання Нарендри Моді прем'єр-міністром у 2014 році та зростання впливу індіїстської націоналістичної політики наші брати і сестри у Христі зіткнулися з різким посиленням ворожнечі та насильства. Дві історії в цьому бюлетені із перших вуст розповідають про тих, хто постраждав за Христа в Індії.

Але ці історії також нагадують нам, що розв'язання проблем індіїстської націоналістичної політики полягає не в запровадженні християнських політичних принципів і навіть не в апеляції до міжнародних прав людини. Рішенням є Євангеліє Ісуса Христа.

Нещодавно один із убивць місіонера Грема Стейнса був звільнений із в'язниці. Місис Гледіс Стейнс (зараз їй 74 роки) ще раз закликала людей прощати і зосереджуватися на Євангелії. Ви можете прочитати цю натхненну історію тут – <https://qrs.ly/l1gt5yp>

КОРОТКЕ, АЛЕ ДИВОВИЖНЕ ЖИТТЯ

Коли Пракаш і Сангіта розповідали болісну історію своєї сім'ї, вони показали кілька фотографій тендітної дівчинки з коротким чорним волоссям і великими карими очима. На одному фото вона позує з квіткою в руці. На іншому — сидить на помаранчевому пластиковому стільці й читає Новий Завіт. Ще на одному — схилила голову в молитві. А ще на іншому — вона голосно сміється. Але є ще й фотографії, які розповідають про те, що сталося пізніше, ближче до кінця. На них та сама тендітна дівчина, перев'язана й закривавлена. На цих фотографіях задокументовано останній місяць життя диво-дитини Пракаша і Сангіти на ім'я Лаванія.

Лаванія народилася 2014 року, через два роки після одруження Пракаша й Сангіти. Від самого народження було зрозуміло, що вона має проблеми зі здоров'ям і розвитком. Лаванія не могла добре рухатися, і її мовлення не розвивалася нормально. Лікарі сказали, що у дівчинки генетичні вади, відтак вони не могли їй сильно допомогти. Попри те, що Лаванія не могла ні ходити, ні говорити, її батьки бачили в її очах жвавість, яка давала їм надію, що вона може їх чути й розуміти.

Як і більшість людей в Індії, Пракаш і Сангіта були індістами; вони поклонялися своїм сімейним богам і

Шаліні, якій зараз 5 років, подобається слухати історії про свою сестру Лаванію. Розповіді про її життя і надія побачити її на небесах допомогли Пракашу і Сангіті пережити горе

прикрашали свої будинки святинями та ідолами. Мати Пракаша була особливо віддана місцевим богиням, але ні молитви, ні ритуали не покращували здоров'я Лаванії та не розв'язували інших проблем родини. Пракаш, інженер-будівельник, витрачав свою значну зарплату на алкоголь, позбавляючи сім'ю належного утримання.

Якось братова Пракаша почула Євангеліє від християнського пастора. Увірувавши в Христа, вона розповіла Євангеліє Пракашові та його братам, які, своєю чергою, також увірували в Христа. Незабаром батько Пракаша навернувся до Господа, а також його мати згодом приєдналася до своїх близьких родичів як послідовниця Ісуса Христа. Усі семеро дорослих членів сім'ї прийняли хрещення разом, і того ж дня вони скинули своїх ідолів у річку.

Згадуючи про радикальні зміни, які відбулися після його навернення, Пракаш сказав, що він втратив потяг до алкоголю та прагнув бути кращим чоловіком і батьком. «Я почав краще піклуватися про свою сім'ю, — сказав він. — До того, як ми отримали спасіння, ми не вірили в спасіння або вічне життя. Ми не знали, куди потрапимо після смерті. Але тепер ми знаємо... і у нас з'явилася надія».

Велика родина почала регулярно збиратися для молитви і поклоніння. Але коли сусіди зрозуміли, що вони поклоняються Ісусові Христу, то повідомили про це Баджранг Дал, молодіжне крило войовничої індістської націоналістичної організації Вішва Гінду Парішад. Оскільки тиск із боку жителів села і Баджранга Дала посилювався, Пракаш і його брати вирішили розділитися й перевезти свої сім'ї в різні села, щоб бути в безпеці. Вони продовжували відвідувати одне одного для молитви й заохочення у вірі, і однією з їхніх найпалкіших молитов було благання про зцілення Лаванії.

«Ми завжди... молилися, — каже Пракаш. — Поступово Лаванія почала ходити. Поступово вона почала говорити. Коли вона заговорила, всі люди в селі були вражені, побачивши це диво».

Побачивши, як зцілилася його дочка, а також відчувши черствість серця своїх сусідів, Пракаш вирішив стати євангелістом. Він почав відвідувати тих, хто цього потребував, беручи з собою активну та палку Лаванію.

Якось лідер громади, представник вищої касты, занепокоївся впливом служіння Пракаша на односельців і докорив йому за це. Пракаш пояснив, що християни лише поклоняються і моляться, не порушуючи жодних законів. Але чоловікові цього було мало.

«Він наказав нам: "Якщо ви хочете молитися, ідіть в інше місце й моліться там", — розповів Пракаш. — Він

Поки Пракаш продовжує відновлюватися після поранень, сім'я живе в невеликому будинку, що належить матері Сангіти (крайня праворуч)

сказав, щоб ми не молилися в нашому будинку або в селі. Він погрожував нам, але ми не припиняли звертатися до Ісуса Христа».

Лідер громади розповів місцевим індістським радикалам про християнське служіння Пракаша, і вони неодноразово попереджали його, щоб той припинив розповідати індістам про Христа. Проте Пракаш продовжував свою роботу, яку від здійснював разом із Лаванією, щоб вона могла молитися за людей. «Їй подобалося подорожувати таким чином», — сказав він.

15 січня 2023 року Пракаш і Лаванія вирушили в чергову поїздку на служіння, цього разу в сусіднє село. Щоб не їхати на мотоциклі після настання темряви, вони почали зворотну дорогу додому вже за пополуноч. На тихій дорозі, де майже не було транспорту, менш ніж за миль від казарми місцевої поліції і трохи більше двох миль від їхнього будинку, сталася трагедія. У дзеркало заднього виду Пракаш побачив вантажівку, що мчала позаду них. Вона протаранила їхній мотоцикл, перш ніж Пракаш спромігся зреагувати. Він не впорався з керуванням і з'їхав у кювет. Водій вантажівки навіть не зупинився.

Пракаш дістав черепно-мозкову травму, перелом ноги й зламане зап'ястя. Він провів у лікарні 17 днів на відновленні, і лише через рік зміг ходити за допомогою палиці. Стан Лаванії був більш складним.

«Вона не могла нічого розповісти про те, що сталося, — каже Сангіта, — тільки те, що в неї боліло тіло. Вона просто плакала від болю». На одній із ніг Лаванії була зрізана плоть. Лікарі очистили рану, але лікування було дуже болючим. Від одного лише вигляду медсестри або лікаря, що наближався, Лаванія починала плакати в очікуванні нового болю. Зрештою, лікарі зробили пересадку шкіри, щоб допомогти новій тканині вирости, але організм Лаванії відторгнув трансплантат, а потім

почали відмовляти й інші органи. 27 лютого, після більш ніж 30 днів перебування в лікарні, Лаванія померла.

З огляду на отримані попередження, а також інші докази, Пракаш і Сангіта вважали, що за нападом стоїть лідер громади, який погрожував Пракашу. Вони прийшли в поліцію, щоб подати скаргу, але там їх навіть не вислухали.

«Вони не прийняли заяву, — каже Пракаш. — Вони не стали шукати автомобіль на відеозаписі з камери спостереження з сусідньої казарми».

Працівник ГМ, знайомий із цією справою, підтвердив байдужість поліцейського керівництва. «Вони не намагаються сприймати це серйозно, — сказав він, — оскільки злочинці — впливові люди, які мають більше можливостей... чинити тиск на поліцію, щоб вона припинила роботу над справою».

Поки Пракаш не міг працювати, Сангіта працювала в полі, щоб заробити на щоденні витрати, і сім'я переїхала в невеликий будинок, що належить матері Сангіти. Вони продовжують зустрічатися з членами родини для

молитви й сподіваються, що одного разу місцева громада християн знову збереться в їхньому будинку.

Наш регіональний працівник розповів, що багато односельців, які знущалися з Пракаша і Сангіти, після смерті Лаванії прагнули прощення, навіть просилися послухати Євангеліє. Хоча чоловік, який, на їхню думку, стояв за нападом, ще не попросив у них пробачення, Пракаш сказав, що готовий пробачити йому. «Бог сказав прощати тим, хто завдав нам болю, — сказав він, — тому прощення — це те, що я маю для нього».

Дивлячись на фотографії Лаванії, Сангіта плакала і розповідала, що відчуває себе розбитою після смерті доньки. Але вона сказала, що довіряє Богові, Який приготував вічне життя для Лаванії. Віра в Бога та процес власного зцілення допомогли їй почати процес душевного одуження. Так само і Пракаш сказав, що бачив Божу доброту в своєму одужанні й у відгуках людей, із якими ділився Євангелієм після смерті Лаванії.

«Які б труднощі не траплялися, — сказав Пракаш, — ми ніколи не повинні втрачати надію на Бога».

ВИХОДЯЧИ З ДОЛИНИ

Християнські лідери в Інії знайшли відновлення та спокій на ретриті у горах.

Коли християнські лідери зібралися в тихому гірському містечку на зустріч, присвячену темі переслідувань, Ману сподівався, що такі самі пастори, як і він, ділитимуться стратегіями служіння, які наразі значно обмежені. Він зізнавався, що дедалі більше віддаляється від служіння через приниження і погрози, яких зазнає через своє християнське свідчення.

Однак на Ману та інших християнських служителів чекала несподіванка. Після прибуття їм сказали сісти в машину швидкої допомоги, яка відвезла їх до лікарні, розташованої на схилі пагорба. Персонал лікарні тепло привітав їх, коли вони вийшли зі швидкої, милуючись навколишніми безтурботними гірськими краєвидами.

«Місце нагадало мені 22-й псалом, — сказав один пастор. — Я був зачарований красою і спокоєм цього місця».

Це було саме те, чого прагнули організатори зустрічі. Вони зібрали пасторів і лідерів, які долали «долину смертної тіні», щоб вони могли відпочити під захистом і турботою свого Доброго Пастиря.

СПІЛКУВАННЯ ЗРАНЕНИХ

Навесні 2024 року регіональні працівники «Голосу мучеників» організували низку заходів, щоб задовольнити духовні й емоційні потреби християнських лідерів в Індії. У багатьох штатах країни було ухвалено закони щодо заборони навернення в іншу віру, спрямовані проти християн. А оскільки індуїстський націоналістичний рух набрав сили і політичного впливу по всій Індії, закони стали суворими і застосовувалися свавільно.

«Ідеться про штати, де ви не можете ходити з Біблією в руках», — сказав один служитель, який працює безпосередньо в регіоні.

Пасторів регулярно заарештовують, через що вони та їхні родини переживають ганьбу, ізоляцію й фінансову незахищеність. Багато християнських лідерів повідомляють, що їх неодноразово виселяли зі своїх будинків і переслідували у власних громадах. Вони страждають від публічного побиття, вандалізму щодо їхніх церков і будинків, а також від цькування через соціальні мережі та традиційні ЗМІ. Невпинне переслідування залишило глибокі емоційні шрами.

Лідер служіння на ім'я Рахул був одним із кількох членів своєї церкви, яких ув'язнили за відмову зректися Христа.

«Потрапити до в'язниці було дуже важким досвідом — як для мене, так і для моїх братів у вірі, — розповідав він. — Це розривало наші серця, бо ми відчували нестерпний сором. Припинення та страх, які ми пережили тоді, надовго оселилися в наших думках і серцях. Ми не могли забути цього досвіду».

Глорія, лідерка прославлення, розповіла, що більше не відчуває себе тією людиною, якою вона була до переслідувань. «Я озлобилася, перетворилася на жінку, яка постійно скаржиться Богові, — сказала вона. — Мене відкидали, висміювали та випробовували, і все це вкрало радість життя. Я втратила надію на відновлення».

Ману, пастор і один із учасників зустрічі, пояснив, що християнські служителі часто зазнають подвійні муки. Вони страждають як безпосередні об'єкти переслідувань, а потім змушені нести тягар додаткових труднощів, коли намагаються підтримати членів своєї церкви, які теж переживають утиски. «Для лідера, який зазнав травм, нападів і переслідувань, — сказав він, — усе це лише посилює напругу. Вона зростає щодня, і ми живемо в постійному внутрішньому напруженні».

Розповіді Рахула, Глорії та Ману не є унікальними, і в цьому полягає одна із цілей цих організованих заходів. Зустрічі передбачають час, коли переслідувані християни можуть разом обговорити свій досвід.

«Люди принижували і переслідували мене, — поділився Ману зі своїми колегами-служителями, — і дедалі важче було брати на себе відповідальність за виконання Великого доручення».

Ману сказав, що, почувши, як багато інших християнських працівників діляться подібними досвідом і болем, він відчув нову надію, щоб продовжувати. «Я зрозумів, що у мене є багато братів, які біжать зі мною ту саму дистанцію, — сказав він, — і я не самотній у цій скорботі».

ЗЦІЛЕННЯ З ОДНОГО ДЖЕРЕЛА

Лікарня як місце для зустрічі християнських лідерів була не випадковим чи лише зручним вибором. Навіть коли переслідувачі не завдають видимих ран, страх і стрес можуть викликати довготривалі фізичні наслідки, спричиняти емоційну й духовну шкоду та руйнувати стосунки. Організатори хотіли звернути увагу на всі аспекти страждань, служачи тим, хто зібрався на зустріч.

«Це проявляється через різні симптоми, зокрема повторне переживання болісних подій, уникання, підвищену настороженість і безнадію, — розповідає організатор. — Соціальне таврування та упереджене ставлення лише посилюють страждання. Зцілення, за прикладом Христа, ...вимагає співчуття, делікатності й розуміння. Невеликі дієві кроки в поєднанні з нагадуванням про Божі обітниця допомагають людям рухатися вперед».

Пастори та інші церковні лідери на зустрічі дізналися про зв'язок між стресом, травмою і фізичним здоров'ям, а в перервах між сесіями співробітники лікарні розв'язували їхні конкретні проблеми зі здоров'ям.

«Вони пропонували всі можливі рішення, якими могли поділитися з нами щодо нашої хвороби або напруги», — сказав Винод, який страждав від хронічного захворювання шлунку, але ніколи не мав часу й фінансових можливостей для лікування. За його словами, працівники лікарні вислухали його, зробили аналізи і змогли надати недороге лікування, яке принесло швидке полегшення. Дехто з учасників пролікувався від високого кров'яного тиску, діабету та інших захворювань, спричинених переслідуваннями.

Крім того, організатори приклали Боже Слово до духовних та емоційних ран, які багато учасників носили в своїх серцях. «Наставники, які проводили наше навчання і ділилися Святим Письмом, говорили надзвичайно влучно й торкалися самого серця», — сказав Ману.

Манодж, ще один християнський лідер, який брав участь у зустрічі, розповів, що жив у постійному страху після того, як закони, спрямовані проти навернення, були використані для переслідування членів його церкви. Та, як виявилось, найболючішим для нього стало не зовнішнє переслідування, а внутрішня боротьба — спроба простити своїх кривдників.

«Найважливіший урок для мене особисто — ми маємо прощати людей і відпускати минуле, щоб жити життям, сповненим свободи, — сказав він. — Це тривалий час не давало мені спокою, бо я носив непростення у своєму серці».

Спікери порівнювали непростення з повільною отрутою, яка завдає шкоди насамперед тому, хто її носить у серці, призводячи як до фізичних хвороб, так і до віддалення від Бога.

Після смерті чоловіка Лакшмі служить сама. Вона каже, що ретрит допоміг їй подолати страх

«Вузол ненависті потрібно розв'язати, — сказав Манодж, — а для цього потрібно прощати». Після повернення додому й утілення цього принципу в житті він зауважив, що його любов до Господа і страх перед Ним оновили його серце й повернули жагу до служіння.

Манодж також наголосив, що цілісний підхід, який використовували викладачі та організатори зустрічі, допоміг йому повернутися до служіння з новими силами. «Вони всіляко підтримували нас, — згадує він, — зосереджуючи увагу на практиці християнського життя і допомагаючи нам навчитися долати біль минулого».

За його словами, особливо корисним було поєднання духовного підбадьорення, порад щодо здоров'я та спілкування з іншими людьми, які пережили переслідування і стрес. «Ми жили в ізоляції і самотності, не маючи нікого, хто б поцікавився про нас і запитав, як ми виживаємо, — сказав Манодж, — і їхнє заохочення відновити наше служіння є справді цінним».

ЗА МЕЖАМИ СТРАХУ

Хоча кожен учасник зустрічі приніс з собою унікальний тягар і отримав сфокусовану допомогу, під час ділення досвідом на поверхню виразно виринули дві спільні теми: ця зустріч змінила їхнє уявлення про переслідування і надихнула поділитися важливими уроками, які вони засвоїли в процесі зцілення.

Подолавши свою давню гіркоту, Глорія тепер прагне розповідати іншим про свободу, яку вона знайшла в Христі. «У церкві є багато жінок таких, як я, — тих, які живуть... у рабстві переслідувань і травм, — сказала вона. — Вони потребують звільнення, так само як і я була звільнена після того, як потрапила сюди. Тепер я можу зрозуміти біль інших жінок і допомогти їм на шляху до зцілення».

Як і Глорія, Корнеліус переконався, що він теж може краще служити іншим віруючим лише після того, як він сам знайшов мир і радість. «Я йшов на зустріч із тягарем, а повернувся з надією і світлом у своєму житті, — сказав він. — Я знайшов справжній скорб. Нещодавно мав змогу ділитися ним зі своїми людьми, навчаючи їх тому, що дізнався сам. Я допомагаю їм духовно зростати».

Ману також повернувся до служіння з новим запалом після періоду внутрішньої боротьби й самотності. Зараз він зосередився на стійкості. «Коли ми проходимо через бурю випробувань і страждань, коли здається, що ось-ось ми зламаємося, ми маємо протистояти цьому злу і довести свою стійкість, тримаючись за Слово Боже, — сказав він. — Коли сила Господня сходить на нас, навіть найслабші з нас стають такими сильними, що здатні втихомирити бурю ззовні. І в цьому — слава Господня. Тепер я живу без страху і відновив служіння в тих місцях, куди колись боявся повертатися».

ЄВАНГЕЛІЄ ПОШИРЮЄТЬСЯ, А ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ПОСИЛЮЮТЬСЯ

Індія має довгу і задокументовану історію жорстоких переслідувань християн із боку радикальних індуїстів. Однак після обрання Нарендри Моді на посаду прем'єр-міністра Індії 2014 року, а згодом його переобрання у 2019 та 2024 роках, наші брати і сестри в Христі зазнали ще більш жорстокого тиску, нападів та дискримінації.

Хоча Індія є демократичною країною, прем'єр-міністр Нарендра Моді активно просуває ідеологію під назвою «гіндутва» (індуїстська чистота), яка має на меті створення виключно індуїстської нації.

Безсумнівно, гіндутва, яку підтримує і просуває прем'єр-міністр Моді, створила обмежувальне середовище для християн на всьому субконтиненті. Ця форма індуїстського націоналізму, що ставить індуїзм вище за інші релігії, фактично призвела до системного переслі-

дування християн. Підтримувана Моді політика гіндутви створила обмежувальне, часто ворожо налаштоване середовище для християн по всьому субконтиненту.

БІЛЬШЕ НЕМАЄ «МАРГІНАЛІВ І РАДИКАЛІВ»

Індуїстський націоналізм в Індії просуває праворадикальна воєнізована організація Раштрія Сваямсевак Сангх (RSS). Заснована 1925 року, RSS пропагує «очищення» Індії шляхом утвердження її виключно як індуїстської нації — нерідко насильницькими методами. Попри численні звинувачення у причетності до жорстоких злочинів, через що організацію кілька разів забороняли, RSS продовжує мати значний вплив через тісно пов'язану з нею політичну партію — Бхаратія Джаната парті (BJP), яка ще в 1990-х роках здобула значний політичний вплив в уряді Індії.

Протягом десятиліть RSS та інші прихильники індуїстського націоналізму, використовували три основні тактики для переслідування християн: легальна протидія через ухвалення та застосування законів проти навернення з індуїзму, які криміналізують зміну релігії з індуїзму; насильство з боку натовпу, коли радикальні індуїстські угруповання нападають на церкви, пасторів та парафіян; і організовані, сплановані напади проти християн.

Докази цієї тактики підтверджує зміст навчального посібника RSS, який отримав «Голос мучеників». У ньому містилися інструкції з підризу роботи церков і нападів на них, поради щодо отруєння води в оселях християн і — що найбільш жахливо — заклики до сексуального насильства над доньками пасторів, які відмовляються припинити служіння.

ПРОСУВАННЯ ІНДУЇСТСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ

Під час першого перебування Нарендра Моді на посаді прем'єр-міністра християнські благодійні організації та служіння, особливо ті, що мали зв'язки із Заходом або отримували іноземне фінансування, опинилися під пильною увагою. За три роки Індія відмовила понад 6600 благодійним організаціям в отриманні іноземного фінансування, зокрема американській християнській організації Compassion International, що опікується розвитком дітей. Уряд Моді стверджував, що ці зміни було запроваджено з метою підвищення відповідальності за отримання та використання іноземного фінансування. Цей заклик

до національної гордості, що нібито протистояв західному імперіалізму чи колоніальному минулому, насправді став ще одним кроком до «очищення» нації від усього, що не є індуїстським.

Християни в Індії зараз перебувають під подібним наглядом, який простежувався в комуністичних країнах, одним із елементів якого є широке використання інформаторів. Інформатори RSS живуть майже в кожному селі й регулярно повідомляють про діяльність християн та інших неіндуїстів, і така практика існувала навіть до переобрання Нарендра Моді. Інформатори є або членами RSS, або дружніми до RSS, отримуючи вигоду за надану інформацію.

Після переобрання Моді під загрозою опинилася й свобода преси — один із ключових стовпів демократії. Унаслідок ворожих поглинань і системного тиску медіа дедалі більше потрапляють під вплив індуїстсько-націоналістичної ідеології, яка живить політику уряду. Цю ж ідеологію поступово інтегрують і в державну систему освіти — зокрема, через оновлені шкільні програми.

Крім того, радикальні індуїстські угруповання здійснюють масштабні кампанії на місцях. У вересні 2023 року підрозділ RSS під назвою Вішва Гінду Парішад (VHP) оголосив загальнонаціональну ініціативу, спрямовану на «відновлення енергії» суспільства на основі «гінду-дгарми» — індуїстського релігійно-морального вчення. У рамках кампанії VHP планує вербувати так званих «дгарма-йодхів» — релігійних вояків, які стежитимуть за тим, що вважається антиіндуїстською діяльністю, зокрема за переходами з індуїзму в іншу релігію. Їхнім завданням також стане організація програм «ггар-вапсі» («повернення додому»), що передбачають повернення навернених — часто примусове — до індуїзму. «Розроблено комплексний план, який буде реалізовано по всій країні», — заявив представник VHP.

Кампанія VHP на місцях мала на меті розпалити релігійний запал індуїстів напередодні загальних виборів 2024 року, коли Моді було обрано на третій термін прем'єр-міністром. Але християни в Індії знають справжню суть ініціативи VHP.

Мохан, працівник на місцях в Індії, який багато років служив переслідуваним християнам, сказав, що слово «воїн» означає насильство. Він розповів, що майже в кожному селі на півночі Індії, де він працює, RSS призначила лідерів, які впливають на громади, підбурюючи індуїстів до протистояння та нападів на християн і будь-яких інших неіндуїстів.

Хоча конституція Індії гарантує свободу віросповідання, на практиці ці права часто порушуються, особливо коли державу очолює відкритий прихильник індуїстського націоналізму та давній член RSS. У результаті християн нерідко заарештовують і звинувачують у сумнівних «злочинах», зокрема у «створенні суспільної дисгармонії».

З одним із таких християн працівники RSS нещодавно зустрілися в штаті Чхаттісгарх. 1 січня 2023 року пастор перебував у себе вдома, насолоджуючись спілкуванням із двадцятьма християнами, коли велика група індуїстів вдерлася в його будинок і почала агресивно бити

Християни розбирають уламки своєї церкви після підпалу індуїстськими радикалами

Поки ця християнська сім'я в штаті Мадхья-Прадеш була на богослужінні в церкві в лютому 2022 року, індуїстські радикали спалили їхній дім і знищили врожай

християн. Наступного дня інша група вандалів розгромила кілька церков, паралізувавши дії поліції, яка не могла їм перешкодити. Зрештою, 11 пасторів заарештували й звинуватили в порушенні громадського порядку. Коли адвокати прибули, щоб надати правову допомогу християнам, хтось із їхнього готелю поінформував поліцію, відтак правозахисники були змушені піти.

Не дивно, що радикальні індуїстські групи, такі як RSS і VHP, також просувають свій націоналістичний

порядок денний через інформаційні кампанії в соціальних мережах. На одному з відео, яке потрапило в поле зору «Голосу мучеників», індуїстський націоналіст погрожує християнинові, кажучи йому, що той не може розповсюджувати християнську літературу або дозволяти іншим християнам відвідувати його дім. Протягом усього відео чоловік-індуїст погрозливо розмахує бамбуковою палицею перед християнином.

ГОТОВНІСТЬ ЗАПЛАТИТИ ЦІНУ

Хоча всі християнські пастори в Індії зараз перебувають під загрозою переслідування, це не зупиняє їхнього вірного свідчення. Працівники на місцях готують їх до переслідувань, навчаючи, як реагувати, якщо їх звинувачують і заарештовують. А деякі заарештовані пастори сприймають свій час у в'язниці як можливість для служіння. Зрештою, наші християнські брати і сестри в Індії готові платити будь-яку ціну, щоб проголошувати спасенну благодать Євангелія, і ми віддано підтримуємо їхнє служіння.

Ескалація переслідувань посилила потребу «Голосу мучеників» у забезпеченні християн Індії необхідними ресурсами, зокрема Бібліями, щоб вони могли глибше зануритися в Слово Боже. Крім того, ГМ реагує на переслідування, підтримуючи християнам, які втратили роботу чи житло, або постраждали від насильницьких нападів. Ми також надаємо духовну підтримку, запевняючи переслідуваних віруючих, що про них пам'ятає і молиться всесвітнє Тіло Христове.

У 1967 році засновник «Голосу мучеників» Річард Вурмбранд писав: «Послання, яке я несу від підпільної церкви, звучить так: "Дайте нам інструменти, які нам потрібні! Ми готові заплатити ціну за їх використання!"»

Оскільки християни в Індії невтомно працюють над просуванням Божого Царства, ми твердо стоїмо поруч із ними.

МОЛИТВА

Слава Богу за вірне свідчення наших братів і сестер у Христі в Індії, які, попри зростаючу ворожість і насильство, продовжують служити! Моліться за їхні силу та витривалість у проповіді Євангелія. Благайте Отця, щоб він змінив їхній страх Своїм миром і щоб вони завжди відчували любов та підтримку всесвітнього Тіла Христового, яке молиться за них!